

Tscherning: Jeg vil blot gjøre en retzende Bemærkning. Den ærede Læser sagde, at jeg havde udelukket alle de store Byer i Sylland; men jeg har baade taget Aalborg og Aarhus med, og disse pleier man dog at regne til de store Byer. Jeg har ogsaa paa en vis Maade taget Randers med, da Banen, hvad enten den kommer til at gaae i sydlig eller vestlig Retning, maa komme til at berøre Randers. Den kommer rigtignok ikke midt ind i Byen, men det forandrer aldeles ikke Sagen; jeg har ikke udelukket nogen af de store Byer.

Ballentin: Med Hensyn til den berigtigende Bemærkning maa jeg, navnlig hvad Aarhus angaaer, tilføie, at den blot er taget med som noget senere Tilkommende, og at Banen paa den projecterede Maade kommer til at affjære Forbindelsen mellem de store Byer saavel i Nord som i Syd.

Tscherning: Jeg turde maaſkee endnu gjøre den berigtigende Bemærkning, at Aarhus kommer strax med, da den er optaget i det første Forslag, og at Banen paa ingen Maade affjærer Forbindelsen mellem Byerne, uden forsaavidt den maaſkee vil komme til at passere den store Landevei; men dette see vi jo daglig ved Jernbaner, uden dette kunde man jo ikke engang høre paa Banen fra Kjøbenhavn til Roeskilde.

Ballentin: Jeg kan ikke indrømme Rigtigheden af det Anførte, at Aarhusbanen skulde udgjøre en integrerende Deel af den egentlige Længdebane. I Slutningen af § 1 i Lovudkastet staaer udtrykkeligt, at der skal føres en Sidebane derhen.

Monrad: Jeg antager, at Forsamlingen vil lade Lovforslaget gaae videre, navnlig for derved at kunne komme nærmere ind paa Drostelsen af det hele Spørgsmaal om, hvorledes denne Sag kan fremmes. Jeg kan ikke nægte, at Lovforslaget i den Stikkelse, hvori det nu foreligger, har i flere Henseender vaft endeel Betænkelse hos mig, navnlig forsaavidt det i det bestemt er afgjort, at Banen skal gaae i en vis Retning. Jeg skal ikke her udtale mig om, hvorvidt Banen bør gaae i den ene eller den anden Retning, om den skal være mere østlig eller mere vestlig, jeg troer, at dette Spørgsmaal, forsaavidt Arbeidet skal udføres ved privat Entreprise, væsentlig vil beroe paa, for hvilken Bane man kan finde en Entreprenur, der vil gjøre et fordeelagtigt Tilbud; thi hvis det kunde skee for en Bane, der gik mere østlig, vilde vist Ingen være derimod, selv om der i saa Henseende skulde gjøres nogen Dpoffrelse fra Statens Side. Det har ogsaa været den Anskuelse, hvorfor dette Thing tidligere har udtalt sig, at det ikke vilde udtale nogen bestemt og afgjørende Mening om Banens Retning. Det vil saaledes vistnok være i den ærede Rigsdagsmands Grindring, at han i 1853, da der var Tale om den lille Jernbanelov af 31te Juli s. A., stillede et Forslag, hvori det udtrykkelig var betegnet, at Banen skulde gaae i vestlig Retning, men at dette Forslag blev forkastet med 57 Stemmer mod 22, da man ikke ønskede at afgjøre Spørgsmaalet om Banens Retning. Det vilde derfor nu være det første overordentlig vigtige Punkt, som Forsamlingen her skulde afgjøre, angaaende Banens Retning. I den Henseende udbrede det mig meget, at den ærede Rigsdagsmand talte saameget mod et Forslag i Finantsloven angaaende en Sum til Nivellement.